

Червона Шапочка

- 0 Жила-була дівчинка із матусею в хатинці на узліссі великого лісу. Її звали Червоною Шапочкою.
- 1 Одного дня мама каже їй: „Червона Шапочко, у бабусі сьогодні іменини. Біжи до неї в гості. Але пам'ятай: у лісі живе вовк!“
- 2 Червона Шапочка склала у кошик пиріг і букет квітів, попрощалась з матусею та вирушила в дорогу.
- 3 Йде собі Червона Шапочка лісом, аж раптом їй назустріч великий вовк. „Куди ти йдеш?“
- 4 Шапочка відповідає вовку: „Я йду до бабусі на іменини. Несу їй пиріг.“
- 5 Вовк розвернувся та побіг назад у ліс. Він прямував до бабусиної хатинки.
- 6 Вовк постукав у двері, і з хатинки почувся бабусин голос: „Хто там?“
- 7 „Це я, Червона Шапочка!“ - пропищав вовк тонесеньким голосом.
- 8 „Так заходь, онученько, двері відчинені.“ - промовила бабуся.
- 9 Вовк заскочив до хатинки і - гам - з'їв бабуся.
- 10 Вовк заліз у бабусине ліжко, натягнув на себе її окуляри і став чекати на Шапочку.
- 11 Коли Червона Шапочка прийшла, подивилась та й питає: „Бабусю, а чому у тебе такі великі вуха?“

O červené Karkulce

- Byla jednou jedna holčička, která bydlela s maminkou na kraji lesa. Jmenovala se Červená Karkulka.
- Jednoho dne maminka řekla, „Karkulko, babička má dnes svátek. Běž ji navštívit. Dej si ale pozor - v lese žije vlk!“
- Karkulka si do košíku sbalila bábovku a kytičku, rozloučila se s maminkou a vyrazila na cestu.
- Šla lesem, když tu najednou před Karkulkou stojí velký vlk. „Kampak jdeš?“
- Karkulka vlkovi pověděla, „Jdu za babičkou, má dneska svátek. Nesu jí bábovku.“
- Vlk se otočil a odběhl zpátky do lesa. A lesem rovnou k babiččině chaloupce.
- Zaklepal na dveře a z chaloupky se ozvala babička, „Kdo tam?“
- „To jsem já, Karkulka,“ zavolal vlk tenkým hláskem.
- „Tak pojd' dál, Karkulko, je otevřeno,“ řekla babička.
- Vlk skočil do světničky a chramst - babičku snědl.
- Zalezl do babiččiny postele, nasadil si její brýle a čekal na Karkulku.
- Když Karkulka přišla, podivila se a ptá se „Babičko, proč máš tak velké uši?“

- 12 „Щоб краще тебе чути!“, сказав вовк тоненьким голосом. „To abych tě lépe slyšela,“ řekl vlk vysokým hlasem.
- 13 „Чому у тебе такі великі вуха?“ - „Щоб краще тебе бачити!“ „Proč máš tak velké oči?“ - „To abych tě lépe viděla.“
- 14 „Чому у тебе такі великі зуби?“ - „Щоб з'їсти тебе!“ Та вовк проковтнув і її. „Proč máš tak velké zuby?“ - „To abych tě mohl lépe sníst!“ A vlk snědl i ji.
- 15 Після такого ситного обіду вовк одразу заснув. Аж захропів! Zmožený velkým jídlem vlk usnul. A jak chrápal!
- 16 На звук вовчого хропіння до хатинки зайшов мисливець. Chrápání přivedlo k chaloupce myslivce.
- 17 Він витягнув Червону Шапочку та бабусю із вовчого живота, натомість поклав туди купу каміння. Zachránil babičku i Karkulku z vlkova břicha. To pak naplnil kamením.
- 18 Вовк прокинувся від страшної спраги. Vlk se probudil a měl velkou žízeň.
- 19 Він поповз до криниці, аж там - камені булькнули на дно разом із ним. Так він у криниці і лишився повік. Odplazil se ke studni, těžké kameny ho převážily, a on už nikdy ze studny nevylezl ven.

Озвучення цієї та багатьох інших казок ви можете знайти на www.movapp.cz.